

För ett halvt år sedan berättade en gammal gubbe följande.

Det var en gosse som blev vittertagen. En dag när han vak-
tade boskapen, kom det ett fruntimmer till honom. Hon frågte honom,
om han ville följa henne ett stycke. I häpenhet svarade han ja. Men
det skulle han inte ha gjort, för genast blev han alldeles förvillad.
Han följde henne så långt, att han kom till vittrens bostad. De bjödo
honom på fina rätter, men han åt inte. Till sist kom det en stor hund
och steg på gossens fot. Detta gjorde gossen mycket ont, men han lät
intet, för han visste att skulle han tala med vittra så skulle han
bliva dess följeslagare för alltid. Då blevo de ens om att hemför-
lova gossen. Han visste ingenting förrän han var hemma liggande
framför en jordkällare. Han var då så förlamad han kunde int ' gå
in i sitt hem. Han hade varit borta i tre dagar, och man hade sökt
honom därnes. Han blev mycket sjuk efter denna händelse, men han
levde ändå så nära två år efter. Historien är sann.

Uno Holmström.

Ytterträsk.